

»Народ« излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Ј. МИЛЕТИЋ

ПОЗДРАВ БРАЂЕ ИЗ АМЕРИКЕ

ГОВОР ПРЕДСЕДНИКА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ НАРОДНОГ ВИЈЕЋА

После свечаног говора др. М. Веснића пред Конгресом Сједињених Држава, којим је Српска Мисија била завршила званични део своје посете, сазвана је у српском посланству у Вашингтону седница мисије и извршног одбора Југословенског Народног Вијећа. Присуствовали су сви чланови мисије: др. Миленко Веснић, Сима Лозанић, генерал Михаило Рашић, пуковник Михаило Ненадовић, капетан Милан Јовић, Владислав Мартинић, од стране посланства: посланик Љуб. Михаиловић, секретари Ал. В. Борђевић и др. Борђе Тодоровић; од стране извршног одбора Југословенског Народног Вијећа: др. Анте Бианкини, дон Нико Гршковић, др. Хинко Хинковић, поп Јован Крајиновић, др. Љуб. Леонтић, др. Драго Марушић, Милан Прибићевић, др. Милош Тривунац и секретар Југословенске Канцеларије Иван Гргоревић.

Председник Југословенског Народног Вијећа, др. Анте Бианкини поздравио је мисију овим говором:

У једном одсудном историчком часу, док се одиграва последњи чин трагичке борбе цијelog културног свијета против неправде и насиља, а за побјedu права и правде и слободу народа и човјека, ми се саставосмо на овом светом тлу великог америчког народа, који се сав заложио за опће добро, не очекујући за себе никакве материјалне користи. Саставосмо се далеко од своје неслободне отаџбине, дјеца једнога муачничког народа: ви као представници наше јуначке Србије, која је себе жртвовала нама, и ми као представници оног дијела нашег народа који се неће под-

ступиси у савез са на-
шом светом тлу великог америчког народа, који се сав заложио за опће добро, не очекујући за себе никакве материјалне користи. Саставосмо се далеко од своје неслободне отаџбине, дјеца једнога муачничког народа: ви као представници наше јуначке Србије, која је себе жртвовала нама, и ми као представници оног дијела нашег народа који се неће под-

ступиси у савез са на-
шом светом тлу великог америчког народа, који се сав заложио за опће добро, не очекујући за себе никакве материјалне користи. Саставосмо се далеко од своје неслободне отаџбине, дјеца једнога муачничког народа: ви као представници наше јуначке Србије, која је себе жртвовала нама, и ми као представници оног дијела нашег народа који се неће под-

ФЕЉТОН

МАРСЕЛ ПРЕВО:

ДВАДЕСЕТ ОСАМ ДАНА

— Госпођа Кутелје господину Кутелје —

17 априла

Молим те, допусти ми да молим Симона да престане долазити код мене. Он је, истина, увек био врло учтив и скроман према мене; но заиста његове мече плаше. Не могу никако да избјем из главе да он нешто смеша. Наредила сам собарци да остаје у трпезарији и да не затвара врата, кад год је Симон са мном у салону.

Шарлота.

22 априла (одломак)

...Ти се, извесно, не срешиш што ти нисам три дана писала? Кад би ти само знао, пријатељу мој, како сам ја била несретна за сва та три дана. И то, ве-

шим историјским душманима, гурнуше нас зликовачки у овај братоубилачки рат, да крвљу међусобног покола испуне онај јаз који су већ у мирно доба копали међу нама.

Али ми смо свијесни да се овај рат не води само против Србије, већ и против Југословена под Аустро-Угарском. Та свијест о заједничкој погибији, учврстиће ујерење о нуждизаједничког државног живота, као што су звијерства која самозвани носиоци културе починише над најбољим синовима нашега народа, над слабим женама и нејаком дјецом, расплатила непомирљиву мржњу против крвопија и неугасиву љубав и непоколебиву вијерност према вама, супатници наши.

Гледајући у заједничкој нашој држави једини начин да се очувамо ми тражимо одјељење од Аустро-Угарске. Први је наш циљ ослобођење. А шта хоћемо из тога, изјавише представници цјелокупног нашег народа у Крфској Декларацији: ми хоћемо да се са Србијом и Црном Гором ујединимо у једну јединствену демократску државу.

Ми тражимо наше ослобођење и наше место у дружби демократија, које ће из ауто-кратских рушевина изићи из овог ужасног рата. Наши народ у Аустро-Угарској воли умријети у борби за своје ослобођење него ли умирати у очајном судањству.

Базел. — Јављају из Беча да је министар народне одбране дао пред парламентом овакву из-

27 априла (одломак)

...Опет ипако од твоје мајке. Сироја жена непрестано тражи да код ће проведеш једно недељу дана. Она жељи »пре него што умре«, да се види с тобом. Заиста, њено ме је писмо тронуло. Ја сам толико сијан бол осећала због твог одсуства, да сада добро појмим како је она морала да трпи, не видећи те већ неколико месеци. Поступи као хоћеш, драги мој, не желим да ме мучи савест, како сам те спречила, да не полубиш мајку пред смрт.

...А, да. Можеш бити задовољан: ти си био у праву. Твој Симон није био заљубљен у мене. Он мије већ признао да намерава да се жени, и ето то га је занимало за све последње време.

4 маја (одломак)

У осталом мени је много боље. Сада, кад знам, даси, драги мој, код своје добре мамице, ја сам мирна. Док си био у Бресту, мислила сам на вечери, које си проводио са друговима у том великом граду, пуном веселог света. И ако знам мога Жака, и знам како је он предобар, ипак сам замишљала читаву гомилу свакојаких ужаса. Јубомора ме је мучила. Но сада ти си у селу са мамом, и сада сам потпуно сигурна. Чак бих и волела, ако ти продужиш за неколико дана своје бављење код ће, а кроз неколико месеци магао бих опет, да ме оставиш и да одеш к њој. Збогом, драги, збогом. Полуби у место мене своју добру маму, и мисли на твоју малену жену која те обожава.

Шарлота.

Н. З. Да, ти ме прекоре-
ваш, што ти ништа не пи-
ши о твом другу Симону.

Боже мој, како он тебе ин-
тересује, тај твој Симон.
Али кад већ желиш, он је
потпуно здрав. И сада се
виђам с њим, али много
ређе него раније. А међу-
тим било је време кад сам
мислила да је он заљубљен
у мене. Како сам била лу-
да. Не говори отоме с мај-
мајком. Је ли да нећеш,
драги?

КАРТЕ ИЗ СРБИЈЕ

Данило Крајиновић, bla-
гајник покрет арт. радио-
нице пошта 414, моли сва-
ко, који би ма шта знао
о ниже именованим војни-
цима, да га извести, како
би им могао доставити кар-
те које су за њих из Србије дошли:

Мика Милосављевић, кар-

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке наплаћу-
ју се по погодби.

Редакција је у улици Колом-
бо број 6.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

наоружавајући ове за-
робљенике створила би
од њих нову војску. Јапан је чекао, и у својој земљи и у иностранству, санкцију јавног
мишљења. Час за брз рад звонио је и због тога је Јапан, веран дипломатским традицијама, сматрао за потребно да ступи у споразум са Савезницима, али менталитет Јапанаца је такав да они траже по-
тпуно поверење.

До сада војна акција се ограничила на Чинг-Тао, прећашњу немачку поморску базу. Али његово учешће на мору је већ знатније. Цела јапанска флота бди на Пацифику и Индиском Океану. Она прати транспортне излазе и највећи градови на јужном крају океана. Јапан је послао лаке крстарице у Средоземно Море заједнички рад са енглеским и француским флотом. У поморским питањима Јапан је извесно на висини свога задатка.

ПРЕДСЕДНИК ВИЛЗОН

Лондон. — »Из Вашингтона јављају «Тајмс»: Председник Вилзон имао је један дугачак разговор са Ландингом и пуковником Хаусом. Верује се да је завршена редакција изјаве за Конгрес, у којој ће председник наставити примену својих принципа о јавној дипломатији и пред трибином светског јавног мишљења проду-
жити дискусију о ци-

та од Кристине Милосавље-
вић из Београда.

Трифун Николић, био у 7. п. II п. карта од мајке Јубе из Београда.

Петар Николић, био у 7. п. II п. карта од Симе Видаревића из Београда.

Чедомир Лукић, био во-
зар II пољ. болнице Шум-
див. карта од жене из Трнова.

Милоје Живанчевић и Ми-
лан Луковић, карта од жене Ранке из Белосаваца.

Видосав Миловчевић, био у 5. Данглисовој батерији карта од сина Милоша из Јакице.

Михаило Радовић, писмо од жене Руже.

Милорад Милошевић, био благајник Дунав. арт. п. II п. карта од жене Надежде из Смедерева.

Милоје Којић, карта од сестре Босе Темељковић из Смедерева.

